

столица на Галлатіѣ, роденъ отъ каца и-
долослѣжителъ, а майка мѣ Христіанка, по
има Ефросина, изучена по Христіанскы отъ
родители-тѣ си, нѣ үженена насилственно
безъ да ще, за мѣжъ невѣрникъ, кого-то
ако и да сѣ мѣчи да вкара ү правыѣ пѣть —
да бѣде и той Христіанинъ, нѣ никакъ не-
сполѣчи; защо-то негово-то сѣрдце бѣше за-
дикелало и тѣй си үмрѣ въ поганство-то 1).

Блаженный Климентъ, изученъ отъ дѣте
на търпеніе и наставенъ ү всѣмъ добродѣ-
тель, прикара всичкыѣ си животъ въ мѣжы
и неволи; неговый подвигъ сѣ продължава
цѣлы 28 год. безъ да има үреченно врѣмѣ

1) На умирање Климентова-та майка Ефросина привыкала сына
си, іоше малко момче, и зарѣчяла му тѣй: моли ти сѣ чядо мое
възлюбленно, моли токо единъ даръ да ми подаришь за всичко,
защо-то ще настане страшно гоненіе, върху Христіани-тѣ, и
врѣмѣ-то не е твърде далечъ; бѣди прочее, какъ-то говори
Господъ нашъ, гоненъ зарадъ него, прѣдъ владѣтели и царе,
защити сѣ юнашкы, и упазѣ ятко и непоколебимо негово-то ис-
повѣданіе; азъ сѣ надѣмъ, о утробо моя, че скоро ще цѣхвие
за тебѣ мѣченическый вѣнецъ, кого-то ты ще получишь за
моѣ честъ и въ спасеніе на многома. . . . За това ты моли,
о сыне мой, дано сѣ незасрамѣ въ надѣжбѣ-тѣ си, що имамъ
на тебѣ; пролей пріятѣ-тѣ си отъ мене крѣвъ, не жали ѣмъ, та и
азъ да бѣдѣ честита и да сѣ радва душа-та ми на прѣдъ Бога
нашего; прѣдай тѣло-то си на раны и дрѣ. порѣчянія, като му
нарѣди, прѣдаде Богу души, успокоена во вѣкы. — Добѣръ
примѣръ, найстинъ, за Христіанскы-тѣ майкы!

(Писано напространно въ четіи Минеѣ)